

17. nov. 1973

FAKTA

Dato:

17. nov. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 64-70

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Hvis ikke den muntlige
fortælling at Jø. ønskede en-
kelt har ~~udtrykt~~ udtrykt
helt ideen - at der ikke kom
mines mere ud af den - men
en eller anden form for
"renhed" vender Jø. nok
tilbage til.
Men - lad det gå sin
gang.

Paris

17-11-73.

Jø. fortsatte, trods
overstuenede udelagte skrivel-
i gir aftes, med "R+B".
Dels drevel af en vis steds-
hed, dels fordi Jø. synes
der end nu var et par mün-
-lig heder som måtte prøves.

Jø. har set hele produktionen
fra den sidste reelle mønstre-
igennem, og kan ikke tænke
-konde at den især en vis
Konsekvens, som muligvis er
stillet i at ideen - en nok
nå er udtrykt.
Men som Jø. skulle mine
skrivener i gen med at sige:
men ved udvis om, eller
hvornår i praksis for denne
idee vender tilbage.
Til trods for at Jø. var til-
-feds med konsekvensen i
produktion, kan dette ikke
skjule min stærke drive på
om denne vej som "R+B"
af stikker er tilstrækkelig
for mig, om ikke den er
mere kann man de end befrø-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- onde? Mågt kan dyde på at
der er noget i vejen med
en ide når den giver an-
ledning til så store kritik-
-periorer, den "rigtige" ide er
den der strækker formel præ-
-blemer, som man slet ikke
de kan lide sig på at følge,
man følger faktisk helt
uden at tænke over det.
Ben skriver, i Art press novembr
73, - "pour avoir une nou-
-velle situation il faut chan-
-ger le dénominateur com-
-mun de tout art, l'EGO-"
Dette har hun opkøbt flere
gange gennem de sidste par
år, inden selv at kunne
realisere dem, men det er
også meget vanskeligt.
Man det er som om alle
er i sig selv den ene eller anden
led dimigsel af vores ego.
De fleste af mine egne lidt.
-situationer er opstiet af dette
ego, fordi det kræver at jeg
skal gøre noget bemærkes-
-værdigt, en skænde, unaltes,
det "rigtige".
Egentlig rejser udeblivende til
om verden derfor er om verdens
maning egrets rekte mile stak.
Største delen af min ~~største~~
~~største~~ skrivelse om det i) efter
mig også er "rigtigt" opstår
i for hold til kunstverdens
aktuelle mile stak, hvis jeg
gør noget der ikke bliver
i frid med den off. blithe-
-lige tendens inden for kunst-
-verden så efter jeg ikke alene

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mogel fortæll, man har også
fersktille en hver chance for
at komme i forbindelse med,
for så at sige at tale om, at
komme indenfor, & denne
Kunstverden.

Jeg mig, for en gangs skyld,
prøve at se klart på disse
forhold, selv om det er prin-
-cipal.

Da jeg boede i Danmark
var det fordi jeg befandt
mig i dette lille søvnige
land at jeg var ude af landet
for at komme ind i
den internationale kunstver-
-den. Så flyttede jeg til Paris,
men kom ikke mere inden-
-for af den grund, men
alene den kendsgerning at

Jeg dog har her, og ikke i
det lille Danmark, giver bag-
-grund for at holde håbet
i live, der hjemme er alt
helt ude.

Håbet er spinkelt, og bliver
det mere og mere som tiden
gør - men det er der.
Håbet kan holdes i live
ved at jeg, indtil omvendt
deltager, & orienteret om hvad
der foregår inde i den
Kunstverden jeg står inden-
-for. Jeg kender dit punkt
og prøver at gøre af det
dagsaktuelle beviser, ~~at~~
Jeg kender spillet og er
nær til at springe ind
på scenen og deltage i det.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Men - jeg kom nær aldrig ind
på den scene.
Så foreslog jeg at spille
rollen som den for hvem
alt hvad der foregår på
denne scene er meget betydligt.
Det er jo ikke mig -
der jeg indtast inde er
men som jeg kender så
dårligt, der vil ind på
det deuter - det er mit
egne.
Jeg tror simpelt hen at dette
egne efter hændelse har ople-
-taget såvel mig selv som
menneske som mit kom-
-munale arbejde.
Jeg må forstå at om
jeg var i Paris, New York
eller London - arbejdet indtast
foruden ved mine muntlige
-der for at komme ind i den
-for den internationale kunst-
-verden. Jeg kom nær det
ALDRIG.
Det er ikke så mærkeligt
hvis jeg i de sidste par
år har følt mig på en
underlig måde uden for, ved
siden af (min!) til velse.
Alle mine venner, alle mine
kendte kender er alene opiel ud-
-fra dette punkt at komme
ind i kirkens verden, så en
om ikke berømt, så en
man regnede med.
I alle de timer af dypet
jeg er vægen tænker jeg ikke
på andet, beviser jeg ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

undt end undersøge om
J er "rigtig" i forhold
til Kunstlivet. De offent-
-ke hvor min bevidsthed
svæver mellem selv og værn
til stand, lige før J sover
ind og lige før J vågner
op, kan i sådanne øjeblikke
-ke og alene i glimt på
an og vord hed af brokdelene
af et se kendt, med der J
mig selv, uden om egnet.
Da - kan J se den ulso-
-tulle illusionistiske tomhed
i de tomme J så flidst
beskræftige mig med i dag-
-linerne, da kan J se
det luftige i den betydning
J tillægger disse tomme.

Egnet ligger på tær og er der
straks med sine krav om
at være "rigtig" - at blive
til noget, kræver sin omtan-
-delse.
J er overbevist om at
J har gjort helt ved siden
af mig selv.
J mener at kunne aflæse
dette bl. a i min stadig
trang til at skifte stemel-
-punkt. Denne trang er
-sær fejlsigt bestemt af kon-
-fekturerne inden for kunst-
-livet - men, den er også en
-følge af en meget meget
-stærk i andre sammenhænge af
at hvis kunstner bliver for
meget kunst (for at sige

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

det paradoksalt) så stær-
ke i fare for at miste
kontakten med den daglige
livsværelse som jo også,
måske først og fremmest,
består af.
Det er også hvad jo
mener når jo taler om at
bringe kunsten som et
fløjteligt middel, en dagdrøm
- dette at man støjler de
elementære daglige hånd-
-linger og de iblandt påfaldende
problemer af enhver slags
for sig, og lever sin opmærk-
-somhed overfor dem - og
kun "lever" som mange
kunstnere med en vis stil-
-hedsfølelse vedtager det for sine
kunst - når de skaber.
Men glæmmer man at man først
og fremmest er et menneske,
og skaber ikke efter et
givet liv til kunst, men
jo har jo, i kunsten skal
- der et for at være oprigtigt
indsprængt af livet.
Det er vel derfor jo så
højlydt gik ind for en
i person af kunst, fordi i
det ofte blivt mit at tale
jo er i en velværd i min
kunstneriske virksomhed
kun jo ikke længe bringe
kunsten som skulptur, som
dagdrøm, da stærke og fulde
mit arbejde med hvordan
jo lever min livsværelse.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

For øjeblikket lever jeg ikke
min tilværelse, men lader
mig udsluge af mit eget
liv.

Ed. eks. - det er lettere at
vedblive med at ryge
med flere hel treds mæssige
mlømmen - end at holde op
med den ene "rygelose" - fordi
egvel regner kræm med ryg-
delserne som er en fejltagelse
af ryggen.

Det så demt eksempel fra
min daglige tilværelse kan
det sagt være med et par
mit arbejde. Egvel arbejder
-var kræm ryggen ved
dag drømmer man - dette at man

drømmer man er "med" i
kunstlivet, det findes den
smarte som følger man man
må erkende at smarte som
en drøm. Den smarte som
fjere til misundelse, aggressio-
ner, og rystelse, had, dånse
per ker- vint sagf.

Den smarte som for en til
at marke sig med selvtale-
-kræfter slængt på lise - lise
dagsangst.

Man kan ikke vill ud-
-rygde egvel, man må
se det stift i fjernere se
det mister sin magt.

#####